

Co dla niej typowe? Głowa bez „szy”,
Dlatego nie sposób jej z wężem pomylić.
Bo węże trójkątne głowy mają,
I tym od padalców się odróżniają.

Jaszczurka zwinka też się tu wygrzewa,
A z płazów ropucha zielona dobrze się miewa.
Owady? W piasku larwa mrówkolwa czatuje na ofiarę
Aż do lejka i jej „paszczy” wpadnie mrówek parę.

Czas pożegnać się z Górą ową,
11

I podążać w dół, z powrotem drogą wydмовą.
Idź dość długo, trzymaj się szlaku niebieskiego,
Aż z nim dotrzesz do granitowego słupka działowego.

Na słupku każdy numer na tę samą cyfrę się zaczyna,
Jest ważny, bo w to miejsce w hasło „Z” się wspina.
Tu skup uwagę, zdecydowanie w prawo skręć,
I za znakami biało-zielonymi przed siebie pędź!

Po prawej stronie ujrzyś słupek z liczbą parzystą,
Dodaj do niej „1” i w to miejsce wstaw „L” - jako rzecz oczywistą.
Znów górki, dolki będą, a gdzie szlak czerwony,
Tam w lewo się udaj i bądź zadowolony.

Po ok. 50 krokach ujrzyś dąb „parasolowaty”,
W cieniu wznosić mu przyszło, dlatego jest teraz taki kartowaty.
Tylko się nie zapatrzy, skręć w pierwszą ścieżkę w prawo,
I znów po ścieżce dydaktycznej maszeruj żwawo.

Naprzeciw słupka nr 15, na drzewie
ciekawostka,
Budka letniego pobytu dla nietoperzy - wcale
nie błahostka!

Pomatu kończy się z questem przygoda,
I coraz bliżej jest Twoja nagroda.
Idź ścieżką lekko w lewo, na skos, gdzie furka,
Wejść do budynku i na I piętro „daj nurka”.

Twym oczom makieta się wielka ukaże,
Tuż przy niej stolik, co nagrodę ma w darze.

Doczekasz się skarbu zastużonego,
Wpisz się do Księgi Questu i wracaj do
Kampinoskiego Parku Narodowego!

O wydmach śródlądowych wiele się dziś dowiedziawsz,
I - mamy nadzieję - że przyjacielem Parku zostałeś.
Serdecznie zapraszamy na Puszczy odkrywanie,
I na kolejne z naszą przyrodą spotkanie!

TWÓRCY QUESTU:

A. Andrzejewska, B. Borowa, K. Fidler, M. Kamińska, J. Kościk,
J. Kusiak, D. Matuszyk, S. Mazur, A. Nowak, T. Sekutowicz,
E. Siatecka, M. Wawryszuk

ILUSTRACJE:

K. Fidler, D. Matuszyk, M. Wawryszuk

OPRACOWANIE QUESTU:

Karolina Likhtarovich, www.questy.com.pl

OPIEKUN QUESTU:

Centrum Edukacji KPN,
ul. Tetmajera 38, 05-080 Izabelin,
tel. +48 22 7226001,

e-mail: edukacja@kampinoski-pn.gov.pl

WYDMOWYM SZLAKIEM PO KAMPINOSKIM PARKU NARODOWYM

GDZIE TO JEST?

Quest prowadzi po terenie Kampinoskiego Parku Narodowego (woj. mazowieckie). Wyprawa rozpoczyna się w Izabelinie, przy ul. Tetmajera 38, za parkingiem na tyłach siedziby Dyrekcji KPN, przy wydmie i tablicach dydaktycznych.

TEMATYKA:

Kampinoski Park Narodowy charakteryzują dwa mocno różniące się od siebie krajobrazy: tereny bagienne i wydmy (porośnięte w większości lasami). Obszar Parku jest obecnie jednym z najlepiej zachowanych i najcenniejszych kompleksów wydm śródlądowych w Europie. Quest opowiada o tym jak powstały tu wydmy, o florze i faunie oraz o innych ciekawostkach związanych z „piaszczystym podłożem”.

JAK SZUKAĆ SKARBU?

Twoim zadaniem będzie znalezienie odpowiedzi na zagadki w tekście questu. Gdy odgadniesz brakujące słowo, literę oznaczoną cyfrą wpisz w odpowiednie miejsce w hasło na końcu ulotki questowej. Po przejściu całej trasy poznasz hasło - nazwę charakterystycznej dla Kampinoskiego Parku Narodowego rośliny. Powodzenia!

CZAS PRZEJŚCIA

ok. 1,5 godziny

Witamy Cię w Puszczy Gościu miły nasz,
Po naukę i dobrą zabawę ruszać już czas.
Tu brama Kampinoskiego Parku się otwiera,
W Centrum Edukacji przy ulicy Tetmajera.

Opowiemy Ci dziś o dziedzictwie wyjątkowym,
O charakterze Parku bagienne - wydmowym.
Bo to jest właściwość u nas rzadko spotykana,
Że wydmy i bagna są jak para dobrze dobrana!

O bagnach opowiemy podczas innej wyprawy,
Teraz o wydmach czeka Cię quest ciekawy.
Zanim wyruszysz na wyprawę, spójrz na tabliczki wiele,
To Parku partnerzy - nasi zagraniczni przyjaciele.
A pierwsza litera amerykańskiego parku wydmowego,
Niech szybko trafi w ósmą kratkę do hasła questowego.

Stań tak, byś wydmy miał po stronie lewej,
A tabliczki po prawej - i idź prosto przed siebie.
Niech Cię prowadzą znaki biało-zielone,
Którymi kampinoskie drzewa są oznaczone.

Ujdiesz parę kroków i mała polanka Cię czeka,
A na jej końcu tablica - podejdź tam, nie zwlekaj.
Tu pewien porost na obrazku jest jak malowany,
leśny co w Parku jest spotykany!

9 10

Idź dalej, wybierz ścieżkę nieco na lewo,
Spodziewaj się za chwilę słupka drewnianego.
„Dwójka” na nim widnieje, to znak rozpoznawczy,
A ty spójrz w lewo i wyteż zmysł swój badawczy.

Idź niespiesznie, widzisz jaka bujna tu przyroda!
Tajemnice Puszczy Kampinoskiej skrzętnie chowa.
Takiej na trasie już nie ujrzysz, bo to żyzne gleby bagienne,
A rośliny na wydmach rosnące mają potrzeby odmienne.

Na skrzyżowaniu leśnych dróg skreć w lewo,
I trzymaj się szlaku czerwonego.
Widzisz tę górkę przed sobą - to już wydma jest,
Pora by opowieścią o niej wypełnić się quest!

Skąd się wydmy tu wzięły? Oto jest pytanie!
Niegdyś te tereny wodami Prawisły były zalane.
One piasku naniósł dużo z topiącego się lodowca,
A gdy opadły przyszła pora na wietrznego „fachowca”.

Zachodnie wiatry piasek przesywały,
I tak wydmy paraboliczne ukształtowały.
Dlatego Park nie jest płaski, a są wydmywne wzniesienia,
I podczas wędrówki krajobraz nie raz się zmienia!
Na wydmach w większości rosną lasy,
Ale są też wydmy z „gołym piaskiem”,
a na nich prawdziwe przyrodnicze rarytasy!

Ale ale! Tematu wydm jeszcze nie porzucamy,
Zaś na górce nie bez powodu się zatrzymamy.
Po lewej stronie dąb z liśćmi dużymi „powycinanymi”,
To dąb czerwony pomiędzy naszymi gatunkami rodzimymi.
Jeśli chcesz poznać liście dębu czerwonego,
Sięgnij po „groszówki” do portfela swego!

Trzymaj się cały czas szlaku czerwonego,
Podążaj nim spacerkiem, lecz z uwagą Kolego.
Nie zbaczaj do lasu, choć kusić mogą jagody,
Bo w parku narodowym o niszczeniu runa leśnego
nie może być mowy!

Gdzie szlak czerwony dołącza do niebieskiego,
Spodziewaj się za kroków kilka muru niewysokiego.
Betonowy mur jest po stronie prawej,
A za nim uczą się dzieci - choć niewidome, świata ciekawe!

Dalej prosto przed siebie, wzdłuż muru starego,
Na ławce po prawej możesz odpocząć Kolego.
Lecz nie za długo, spójrz na drzewa,
Bo o nich też coś powiedzieć trzeba.

Za małym zakrętem w prawo „żywy piach”,
Idź ostrożnie byś nie zrobił trrrrach.
Taka gleba dla wydm jest charakterystyczna,
Dlatego roślinność na niej jest nieliczna.

A z drzew dużo sosen rośnie,
Czy wiesz co jest ciekawego w sośnie?
Otóż pamiętaj wędrówcze na tych ziemiach nowy,
Że sosna ma palowy system korzeniowy.

Dzięki niemu wodę czerpie z głęboka,
Choć na wydmach nie urośnie wysoka.

Na pewno już widzisz tabliczkę przed sobą,
Podejdź tam, bo informację ma wartościową.
Jesteś na wysokiej wydmy, zwanej Górą Ojca
Przeczytaj spisana historię, bo jest wzruszająca.

Na tablicy jest narysowana sosna
Prawda, że jej postać jest zadziwiająca?
Chociaż wygląda trochę jak ze strasznych bajek,
Nawet nocą nie musisz bać się jej wcale.

Góra Ojca to wydma bardzo wysoka,
Widok z niej jest miły dla oka.
A pierwsza cyfra z tej góry wysokości,
Wskazuje miejsce gdzie w hasle „S” zagości.

Kieruj swe kroki pod górę, na sam szczyt,
Pod wieżę znajdziesz się w mig.
Wiedz, że to nie jest żadna latarnia,
Z tablicy przeczytaj, to

Rozejrzyj się uważnie, co na piachu rośnie,
Przyjrzyj się typowej dla tej gleby niewysokiej sośnie.
Widzisz jałowiec? Do szczęścia wiele mu nie trzeba,
Wystarczy - uwierz - nawet najślubsza gleba!

Gadów tu spotkać można sporo,
Rozglądaj się po piasku każdą porą.
Być może pomyślisz: kawałek sznurka,
A to padalec, beznoga jaszczurka!

